

LLB kijkt terug naar twee belangrijke raadsvergaderingen die afgelopen week zijn geweest. Eerst de raadsvergadering van 15 december 2020. Onderwerpen:

- **woonvisie: veel vragen, weinig visie, dorpen de dupe**
- **harmonisatie speelplaatsen: een ordinaire geldkwestie**
- **eindelijk een nota dorpshuizen en mfc's: alleen nog veel losse eindjes**

WOONVISIE WEST BETUWE: VEEL VRAGEN, WEINIG VISIE, DORPEN DE DUPE

De afgelopen weken is de woonvisie West Betuwe door de gemeenteraad van West Betuwe behandeld. Hier was door menigeen halsreikend naar uitgekeken, want er zou gebouwd gaan worden en hoe!

Niets is minder waar en de teleurstelling is groot. Er zijn veel vragen, een duidelijke en concrete visie ontbreekt, en het bouwen in alle kernen blijkt een illusie. Wonen langs de A2 en A15, met name met een keuze voor Beesd en de Plantage in combinatie met een versnellingsscenario is de belangrijkste beleidskeuze van het college. Het is duidelijk: het college van West Betuwe kiest primair voor mensen uit de randstad, de dorpen (waaronder ook Beesd zelf) zijn de dupe. De VVD vindt dat prima, zij zien de randstedelingen graag komen. De vraag hoe het broodnodige evenwicht moet worden gevonden, wordt door de VVD niet beantwoord.

LLB vindt de woonvisie weinig ambitieus; er moet veel meer worden gebouwd, sociale woningbouw, middenhuur- en koop (betaalbare woningbouw) komen er bekaaid af. LLB heeft al eerder gepleit voor gebruik van de speciale woningbouwimpuls van het Rijk, maar dat werd door het college en de coalitiepartijen hooghartig van de hand gewezen. Dit is nu juist de mogelijkheid om 500 woningen te bouwen op 1 locatie. Daar mag je 10 jaar over doen en je zorgt tegelijkertijd voor een groter percentage aan betaalbare woningbouw. Een definitief gemiste kans, want de aanmeldingstermijn is verstreken en het is zo wie zo niet meer mogelijk omdat de woonvisie hiervoor geen basis biedt.

Het is stuitend dat in sommige dorpen in West Betuwe de komende 10 jaar geen enkele nieuwbouw (buiten de huidige programmering) mogelijk is en in de dorpen die wel zijn genoemd slechts 1 nieuwe woning per jaar mag worden gebouwd. Daar worden dan zulke buitensporige eisen aan gesteld dat zelfs dat op de tocht staat.

Dat hebben onze dorpen niet verdiend, zij hebben zich vanaf januari 2019 (en sommigen zelfs ook daarvoor) met tomeloze energie ingezet om woningbouw in hun dorp veilig te stellen. Het bidboek is in deze woonvisie een dode letter. Buurmalsen heeft een eigen enquête met een duidelijke uitkomst gemaakt, Est is door de nieuwe wethouder uitgedaagd om te bewijzen dat zij woningen nodig hebben. Toen ze dat hadden bewezen werden ze vervolgens door diezelfde wethouder afgewezen omdat Beesd nu eerst "aan de beurt zou

zijn". Tricht en Deil hebben hun zorgen uitgesproken dat zij niet onder de 2000 inwoners willen zakken.

Het zijn roependen in de woestijn die niet worden gehoord. Is het niemand opgevallen dat er helemaal geen insprekers waren op 15 december jl? Waarschijnlijk hebben de dorpen en stadjes helemaal geen zin meer om in te spreken omdat zij toch wel weten dat dit bij deze woonvisie helemaal geen zin heeft. Inwoners zijn totaal onzichtbaar in deze visie zij staan zo wie zo aan de kant want zij zijn helemaal niet betrokken bij de totstandkoming van de woonvisie. Alles werd, zoals bij alle visies die dinsdag jl. werden besproken, over de schutting gegooid naar de uitvoeringsagenda. Veel vertrouwen was er ook niet want de meeste partijen riepen de portefeuillehouder op de raad nauw betrokken te houden bij de uitvoeringsagenda.

Conclusie: te weinig en te laat. Het is niet bouwen, bouwen, bouwen, maar de bittere pil slikken. De inwoners van West Betuwe verdienen beter. De stemverklaring die LLB afgaf was kort en bondig: weinig visie en ambitie, niet toekomstgericht, dorpen zijn de dupe.

HARMONISATIE SPEELPLAATSEN: EEN ORDINAIRE GELDKWESTIE

De bespreking van dit onderwerp begon met een valse noot, doordat de fractie van Dorpsbelangen de speelplaatsen nota als een van de belangrijkste harmonisaties noemde. Volkomen belachelijk natuurlijk, alsof harmonisatie van de wegen of de begraafplaatsen nooit had plaatsgevonden. De woonvisie, de kadernota dorpshuizen en mfc's en de harmonisatie speelplaatsen hebben 1 ding gemeen: de inwoners zijn niet betrokken bij de totstandkoming van deze visies, maar niet getreurd: dat gebeurt bij de uitvoeringsagenda!

Zo moet het juist niet. Door het op tijd (dus bij het maken van de visie) betrekken van inwoners ontstaat vooraf een breed draagvlak. Dat heb je nodig om het verschil te maken. Het pas betrekken van inwoners bij de uitvoering is mosterd na de maaltijd, want het beleid is dan al vastgesteld en wordt pas na jaren geëvalueerd. Een mooi voorbeeld is de transformatie van zogenaamde formele speelplaatsen (met speeltoestellen) naar informele speelplaatsen (zonder speeltoestellen).

De wethouder deed in de oordeelsvormende raad zijn best om de toekomstige informele speeltuinen te promoten. Wat opvalt dat met name de speelplaatsen die in eigendom zijn van de gemeente informeel worden, zonder dat de inwoners van de dorpen die het betreft, daar iets aan kunnen doen. Draagvlak ontbreekt. Voorbeeld is de speeltuin in Heesselt, die nu de speeltoestellen dreigt te verliezen. Volgens de wethouder begrijpt de raad het niet, maar het is zoals Daan Dobber (GL) zei: het is geen kwestie van niet begrijpen, wij zijn het gewoon niet eens met dit nieuwe beleid! LLB steunde het amendement van Groen Links om de speeltoestellen in de speeltuin van Heesselt te behouden, maar dat haalde het helaas niet.

In bijlage 4 staat het duidelijk genoemd: eerst worden alle betreffende speeltuinen informeel en daarna moet je als dorp of speeltuinvereniging je best doen om van die informele status af te komen. Het besluit is dan wel genomen! Dit is de arrogantie ten top en de aap komt uit de mouw: het is een ordinaire geldkwestie. Het college heeft te weinig geld om alle speelplaatsen formeel te houden en daarom maken we een groot deel informeel. Uiteindelijk

ging ook het college overstag met de steun voor een amendement van D66 dat mede was ingediend door LLB, CDA, VVD en Dorpsbelangen, waarin staat dat het college vooraf moet overleggen. Verder heeft de raad de wethouder zover gekregen dat hij sneller dan gepland, over een half jaar, een eerste doorkijk geeft.

Tenslotte de financiën. Het ter beschikking gestelde geld kan maar 1 keer worden uitgegeven. Ziet u het voor u als inwoners die dit jaar voor hun kern weer leefbaarheidsbudget willen aanvragen? Jammer joh, maar dat geld hebben we al uitgegeven aan de speelplaatsen, je moet tot het eind van het jaar wachten of er misschien iets over is.

Conclusie: college: wees gewoon eerlijk en zeg waar het op staat: we offeren uit geldgebrek de leefbaarheid van de kernen op voor wat toekomstige trapveldjes en doen net alsof het een verrijking is.

EINDELIJK EEN NOTA DORPSHUIZEN EN MFC'S, HELAAS NOG VEEL LOSSE EINDJES

LLB vindt het goed dat er eindelijk een geharmoniseerd document over de dorpshuizen en mfc's ligt. Anders dan in de woonvisie, is in deze kadernota wel een duidelijke visie te vinden. Ook is er een goede analyse van kansen en bedreigingen. Gelukkig zijn de dorpshuizen en mfc's bij de totstandkoming van de kadernota betrokken.

Wij maken ons echter wel zorgen over de haalbaarheid van korte en lange termijn doelen in deze kadernota, omdat er nog veel losse eindjes zijn die bij te maken van deze visie hadden moeten worden opgelost. LLB wijst op het feit dat is geïnvesteerd in een vitaliteitsscan, maar die is vrijblijvend en wordt ook niet door alle dorpshuizen gebruikt.

Wensen van dorpshuizen: zij klagen over toenemende bureaucratie van de gemeente, vooral bij vergunningen over horeca en commercie. Ook blijkt er in de geldende bestemmingsplannen een "planologisch" gat te zitten over wat dorpshuizen wel en niet kunnen. Het wordt allemaal benoemd, er wordt veel beloofd bij de uitvoering, maar de dorpshuizen worden op dit punt niet ontzorgd. Er is om een andere, meer actieve en meer zichtbare rol van de gebiedsmakelaars gevraagd, Deze wens wordt niet ingewilligd in de kadernota, de gebiedsmakelaars zijn onzichtbaar.

De relatie met andere relevante visies zoals de nota vastgoed en de sportvisie komt te laat: zowel de nota vastgoed en de sportvisie worden voorlopig nog niet vastgesteld. Daardoor kan de kadernota dorpshuizen niet goed worden uitgevoerd.

Vreemd genoeg stond dit onderwerp als hamerstuk op de agenda, terwijl uit de bandopnamen van de oordeelsvormende vergadering blijkt dat het voor LLB een bespreekstuk is. LLB wil dat dit wordt rechtgezet.

Conclusie: De wethouder is wat LLB betreft met de hakken over de sloot, ook hier moet het echte werk nog gaan beginnen bij de (daar zijn we weer!) uitvoeringsagenda. Het is veel te laat, maar wij hopen dat de inwoners bij die agenda wel serieus worden genomen.

Namens de fractie
Leefbaar Lokaal Belang